

Bekendtgørelse om valutaforhold

(Bekendtgørelse nr. 522 af 31. august 1988, som ændret ved bekendtgørelse nr. 591 af 16. august 1990)

I henhold til lov nr. 372 af 23. december 1964 om valutaforhold m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 11. april 1988, samt kgl. anordning nr. 149 af 5. maj 1967 om ikraftsættelse i Grønland af lov om valutaforhold m.v. fastsættes:

Kapitel 1

§ 1. Fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, er valutaindlændinge.

Stk. 2. Fysiske og juridiske personer, der ikke er hjemmehørende her i landet, er valutaudlændinge.

Stk. 3. Fysiske og juridiske personer, der driver virksomhed (filial), er i forbindelse med virksomheden valutaindlændinge, når virksomheden (filialen) har fast driftssted her i landet, og valutaudlændinge, når virksomheden (filialen) har fast driftssted i udlandet.

Stk. 4. Fremmede staters ambassader og andre diplomatiske repræsentationer, internationale organisationers kontorer og internationale militære NATO-stabe og dertil knyttede organer her i landet samt udenlandske statsborgere, der er tjenstgørende her i landet ved disse organer m.v., samt de med sådanne borgere samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn er uanset bestemmelserne i stk. 1-3 valutaudlændinge.

Stk. 5. Udenlandske statsborgere og udenlandske juridiske personer, der opholder sig eller driver virksomhed i Grønland i henhold til overenskomst af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland eller i direkte tilknytning hertil, er uanset bestemmelserne i stk. 1-3 valutaudlændinge.

Stk. 6. Danske statsborgere udsendt af den danske stat til tjeneste i udlandet samt de med sådanne borgere samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn er valutaindlændinge,

når de i henhold til dansk skatte Lovgivning er fuldt skattepligtige i Danmark.

§ 2. Finansielle institutter, der erhvervs mæssigt formidler betaling mellem valutaindlændinge og valutaudlændinge over konti i eller for udenlandske pengeinstitutter (korrespondenter) er valutahandlere. Danmarks Nationalbank afgør i tvivlstilfælde, om et institut er valutahandler, og udfærdiger en fortegnelse over valutahandlere.

Stk. 2. Finansielle institutter omfatter Postgirokontoret, banker, sparekasser, andelskasser, fondsbørsvekselerere, børsmæglerselskaber, realkreditinstitutter, kreditinstitutter, der er oprettet, eller hvis oprettelse skal godkendes i henhold til særlig lov, kreditinstitutter omfattet af lov om visse kreditinstitutter samt andre kreditformidlende institutter efter nærmere bestemmelser fastsat af Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Danmarks Nationalbank fastsætter bestemmelser for valutahandlernes virksomhed og kan endvidere fastsætte bestemmelser for finansielle institutters mellemværender med valutaudlændinge samt mellemværender med valutaindlændinge i fremmed valuta og i danske kroner, når værdien er fastsat i forhold til fremmed valuta. Danmarks Nationalbank kan fastsætte bestemmelser for en herværende finansiel koncerns samlede virksomhed, herunder den virksomhed, der drives i udenlandske filialer og datterselskaber.

Kapitel 2

§ 3. Bestemmelserne i § 4 og § 5, stk. 1, finder ikke anvendelse på enkeltstående dispositioner til en værdi af 60.000 kr. og derunder, medmindre disse er led i en samlet disposition, der overstiger værdien af 60.000 kr.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 7, stk. 3, finder ikke anvendelse på dispositioner, hvorved en valu-